

Krigstid skulle udgjøre en Deel af Krigsmagten. Dette vilde jo dog virkelig være en overmaade stor Forøgelse af de Betingelser, som allerede ere opstillede i Udkastets § 193, for at disse Corpser skulde kunne blive deelagtige i et dog mindre Gode; thi man maa lægge Mærke til, at Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen i Fredstid er et meget lidet Gode og Noget, som Medlemmerne af disse frivillige Corpser vistnok ikke ville finde det værd at ofre den Frihed for, som de endnu have. I Krigstid vilde derimod en saadan Tilføjning som den, Udvalgets Mindretal foreslaaer under Nr. 23 a, faae en stor Betydning, idet derefter de Medlemmer af disse Corpser, som ellers ikke vilde kunne blive indkaldte til at gjøre Tjeneste i Krigstid, uden at Forstærkningen blev benyttet, jo strax ved en Krigs Udbrud vilde komme med tilføjemed Linien og Reserven og blive anvendte efter Krigsbestyrelsens Ordre, uagtet, som sagt, flere af dem, ved at have gjort Tjeneste i Linien og Reserven, allerede vilde være gaaede over i Forstærkningen; det vilde altsaa være en overordentlig stor Byrde, som man derved paalagde disse Mænd. Naar jeg foreslaaer at stemme § 193 ud, da er det altsaa, fordi jeg gaaer ud fra, at ikke et eneste frivilligt Corps vil benytte den, og at den saaledes vilde komme til at staae aldeles ørkesløst. De, der sætte en saa overordentlig Priis paa disse Corpser, ville ikke kunde Andet end ønske, at Paragraphen om dem udgaaer, thi, hvis den bliver staaende, vil det smukke ved dem aldeles ophøre. Hvis der virkelig er noget Sundt og Godt ved dem, da bør vi ikke ødelægge dem ved at lade Paragraphen blive staaende, og jeg mener derfor, at de, der interessere sig for disse frivillige Corpser, netop maae gaae ind paa, at Paragraphen stryges.

Ordføreren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om frivillige Corpser tillader jeg mig at henholde mig til, hvad jeg udtalte i mit forrige Foredrag. — De Endringsforslag, om hvilke jeg navnlig skal udtale mig, ere de, som angaaende den bornholmske Væbning ere stillede af de to ærede Medlemmer fra Bornholm, og som ere udviklede af det ærede Med-

lem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen). Jeg kan ikke tilraade at vedtage disse Endringsforslag, der, som det vil sees, falde i 2 Dele. Den ene gaaer ud paa, at der skulde være to Compagnier Artilleri ved Bornholms Militz, istedetfor at Regjeringen kun foreslaaer eet. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt det er rigtigst, at der er eet eller to Compagnier, eller hvorvidt Bornholm behøver mere eller mindre Artilleri; thi der foreligger ikke Oplysninger nok til at kunne bedømme dette; men jeg vil kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Forslaget, som det her er stillet, paa en mindre heldig Maade vil gribe ind i Lovens Deconomi, saaledes at jeg ikke ret kan see, at det kan forenes med den øvrige Deel af denne. Forholdet stiller sig saaledes for mig, at det efter de opførte Bestemmelser allerede vil være vanskeligt nok at tilveiebringe det fornødne Mandskab til det ene Compagni, thi de Herrer ville lægge Mærke til, at dette Forslag staaer i den nøieste Forbindelse med, hvad der indeholdes i Lovforslagets § 9. Denne bestemmer, hvormegit Mandskab der hvert Aar skal indkaldes til Artilleriet, nemlig til hvert Liniebatteri 27 Constabelrecruter og efter den senest foretagne Afstemning 24 Trainconstabler, og til hvert Liniecompagni af Fæstningsartilleriet 90 Constabler. Disse Tal ere bestemte saaledes, at Armeens Felt- og Fæstningsartilleries nødvendige Forsyning med Mandskab derigjennem kan stee, hvorhos man endnu kan have en lille Reserve af Fæstningsartilleri, som dog ingenlunde er stor, men det Forslag, der foreligger fra Regjeringen, bestemmer fremdeles, at forsaavidt der herimellem maatte være nogen Bornholmer, er han kun 2 Aar til Tjeneste i Linien, hvorefter han gaaer tilbage til Bornholm. Artilleriet kommer altsaa til at undvære disse Mænd, som ere uddannede ved det, og sølgelig bliver Decrementet derigjennem saameget større. Jeg vil antage, at den høitærede Minister har beregnet Forholdet saaledes, at Artilleriet vil kunne taale dette stærkere Decrement, men gaae vi videre og fordoble det Antal Recruter, der skal indkaldes, for senere at gaae over til Bornholms Artilleri, frygter jeg for, at der vil blive gjort et saa betydeligt Greb i det